

SILLIN SURULLINEN SYYS

TEKSTI: JYRI RAIVIO

SIL:N SYYS

Millainen henkilö on sopivin valtakunnallisen keskusjärjestön, sellaisen kuin esimerkiksi Suomen Ilmailuliitto r.y.:n, hallituksen jäseneksi?

Onko hän järjestön kenttätöissä vuosia ahertanut, ilmaislukerhoa vetänyt, hallia rakentanut ja uusia harrastajia kouluttanut ilmailun kenttätöyläisen?

Vai kannattaisiko kokonaisuuden edun nimissä mieluummin valita yhteiskunnan vaikuttajia, kärkipään poliitikkoja, talouselämän napa-miehiä, jotka samalla kuitenkin ovat ilmailusta kiinnostuneita?

Jotenkin näillä linjoilla lennelivät aatokset ja virisi keskustelu Suomen Ilmailuliiton syysliittokokouksessa Helsingissä joulukuun 11. päivänä.

Demokraattisen yhdistyksen demokraattisten pelisääntöjen mukaan asiasta äänestettiin. Kysymyksessä oli kaksi hallituspaikkaa, ehdolla toisaalta kaksi armoitettua kerhomiestä, toisaalta yksi ministeri ja yksi konsuli/toimitusjohtaja.

Äänestyksessä paikalla olleet kokousedustajat taipuivat sille kannalle, että ainakin SIL:n nykyisessä tilanteessa ilmailun asialle on edullisempaa valita hallitukseen "isokenkäisiä". Valituiksi tulivat helsinkiläinen johtaja, nykyisen (tätä kirjoitettaessa) Miettusen keskustahallituksen kauppa- ja teollisuusministeri ja liberaalisen kansanpuolueen nimimies Arne Berner sekä tamperelainen dipl.ins., konsuli ja toimitusjohtaja Veikko Virkkunen. Molemmat tosin ovat hyvinkin innokkaita ilmailijoita ja aktiivisia moottorilentäjiä.

Bernerille ja Virkkuselle hävisivät niukasti mutta kuitenkin selvästi kaksi kerhoppaantaa miestä eli Hilyn Tor-Erik Forsberg ja Turun Lentokerhon Matti

Elonheimo. Äänestysnumerot olivat 1.370 Virkkuselle, 1.294 Bernerille, ja 1.015 sekä Forsbergille että Elonheimoille.

Asetelma kerhoppaantaa vaikeaksi maan mahtavat jäikkin sitten melkein ainoaksi syyskokousta puhuttaneeksi ja ihan ainoaksi sitä äänestytäneeksi teemaksi. Muut henkilövalinnat menivät läpi yksimielisesti eikä delegaateilla ollut huomauttamista myöskään liiton hallituksen laatimaa toimintasuunnitelmaa ja talousarviota vastaan.

NIUKKASTA, NIUKKASTA

Suomessa viime vuosina tiuhaan viljelty käsite niukkasbudjetti saa aivan uutta sisältöä SIL:n vuoden 1977 talousarviosta puhuttaessa. Niukuuden syy on ne paljon puhut purjelennon MM-kisat.

Kisojen kokonaistappioksihan jäi n. 540.000 markkaa. Siitä opetusministeriö on luvannut korvata 300.000 mk, jota tosin ei vielä kisavuoden vaipeassa unhon yöhön ole maksettu. Jäljelle jää kuitenkin 240.000 markan tappiomäärä – jos opetusministeriö vastaa sitoumuksistaan. Jos ei vastaa, on ilmeistä, että koko SIL:n yli voidaan vetää ns. henkselit.

Kuluvan vuoden budjetin laadinnassa on siis kuitenkin lähdetty siitä, että Räyskälän MM-kisojen liiton niskoille tulevaksi tappioksi jäisi tuo 240.000 markkaa. Budjetti on laadittu sillä periaatteella, että tappio saataisiin peitettyksi kahdessa vuodessa. Vuoden 1977 osalle on kaavailtu 90.700 markkaa, joka siis on säästettävä liiton normaali-toiminnasta.

Muutenkin tiukkoina aikoina tuo säästötavoite on kiristänyt SIL:n talouden raamit tosi piukalle. Säästämistä on tarkoitus harjoittaa kolmella päälinjalla.

Hallinnon kuluja pienennetään. Viime vuoden eli 1976

KUVAT: ERKKI NÄÄTÄNEN

hallinto maksoi SIL:lle talousarvion mukaan 548.500 mk. Kuluvana vuonna on tarkoitus selviytyä 533.300 markalla. Inflaation huomioon ottaen hallinnossa siis säästetään n. 70.000 mk eli toistakymmentä prosenttia.

Käytännössä tähän päästään henkilökuntaa supistamalla. Liiton tiedotus- ja ilmailun toimitussihteerin yhdistetty toimi on ollut haltijaa vailla jo viime kesästä eikä sitä täytetä koko kuluvana vuonna. Lisäksi liitosta pois siirtyneen talouspäällikön tilalle ei ajakaan tätä kirjoitettaessa ole ryhdytty hankkimaan uutta.

Toinen säästömuoto on tukea mahdollisuuksien mukaan liiton itsensä kannattavia ja tuloakin tuottavia toimintoja. Tällaisiahan ovat Jämi, lennokkipakkaamo ja Ilmailulehti.

Ja kolmas tapa – se, joka jäsenkuntaa ehkä eniten kirpaisee – on eri alojen toiminoille annettavan subvention pienentäminen.

Liiton puheenjohtaja pääjohtaja Antti Aarnio-Wihuri koki tyynytellä taloudellisesta hätätilasta ahdistuneita mieliä jättämällä koko ikävän talousasian vallan mainitsematta tervehdyspuheessaan syyskokouksen yhteydessä pidetyn esitelmätilaisuuden osanottajille. Aarnio-Wihurin mukaan MM-kisat vietiin läpi kunnialla ja alkaneeseen toimintavuoteen voidaan lähteä suunnilleen normaalitilanteessa. Nyt voidaan entistä enemmän huomiota kiinnittää myös muihin toimintasektoreihin, jotka ovat jossain määrin jääneet purjelennon varjoon, ja "purjelentoa voidaan jopa vähän sorsiaikin", kuten Aarnio-Wihuri sanoi. Liiton tämänhetkiseksi ongelmaksi hän mainitsi melko voimakkaan kuppikuntaisuuden, johon syyllistyvät katsovat vain oman harrastuslajinsa tai paikkakuntansa etua, vaikka valtakunnallisissa liitoissa kaivattaisiin laajempia näkemyksiä.

Vuosi 1977 on aktiivisen kilpailutoiminnan vuosi kansainvälisessä ilmailussa. Purjelennossa lennetään MM-esikisat, moottorilennossa MM-kisat, laskuvarjourheilussa hypätään relatiivi-MM:ät ja lennokkipuolella pidetään MM-tason skaboja useitakin.

Melkoisen epävarmuuden ja synkkien tulevaisuuden näkömien ilmapiirissä istuttiin Suomen Ilmailuliiton syysliittokokous vm. 1976. Räyskälän MM-kisat ja ennen kaikkea niiden jatkuvasti

maksamatta oleva valtion tappiotakaus ovat ajaneet liiton hyvin ahtaalle. Hätätilasta huolimatta kokous sujui suuren yksimielisyyden vallitessa.

Lauttasaaren Ilmailukerhon Raimo Nurminen pokkaa sulavasti vastaanottaessaan vuoden parhaana purjelentäjänä saamaansa Satakunnan Maljaa. Ramille palkinnon toi paras suomalaissiijoitus Räyskälän MM-kisoissa, joissa hän oli vakio- luokan 20. tilalla. Kättelyvuorossa SIL:n toiminnanjohtaja Reino Kronholm, liiton kunniapuheenjohtaja prof. Edvard Wegelius (vas.) ja puheenjohtaja Antti Aarnio-Wihuri ovat jo onnittelunsa esittäneet.

Vuoden laskuvarjourheilija, Utin Laskuvarjokerhon Markku Jääskeläinen ja onnittelut Nesteen kiertopalkinnon johdosta.

Hyvä menestys taistelulennokkien kehissä toi turkulaiselle Esa Niskaselle lennokkiurheilun arvostetuimman kiertopalkinnon Pohjolan Maljan.

Suomalaisilla ilmailu-urheijoilla ei näihin kisoihin kuitenkaan ole paljoakaan asiaa – ei ainakaan jos valmennus ja kisamatkat jätetään SIL:n budjetin varaan.

Koko valmennus- ja kilpailutoimintaan osoitettu määräraha on näet 22.000 mk, josta 2.000 mk jää lennokkitoiminnan osalle. Siinä ehkä kuvaavin esimerkki eri toimintojen pienenevistä subventioista.

Liiton hyväksytyt budjetin menojen loppusumma on 1.528.100 markkaa. Hallintoon kuluu em. 533.300 mk, Jämin Ilmailuopiston kuluihin 193.300 mk, lennokkitoimintaan 59.500 mk, kilpailuihin ja valmennukseen (lennokkeita lukuun ottamatta) 20.000 mk, Ilmailu-lehden kuluihin 393.000 mk, liiketoiminnan eli lähinnä lennokkipakkauksen kuluihin 264.000 mk, varain hankintaan (lähinnä provisioina kirjeensulkijamerkkien yms. myynnistä) 15.000 mk ja poistoihin 50.000 mk.

Tuottojen puolella jäsenmaksuista arvioidaan kertyvän 60.000 mk. Vuosikokous vahvisti perusteet entisiksi ts. kukin 18 vuotta täyttänyt kerholainen maksaa keskusliitolle jäsenmaksua 15 mk. Keskustelussa vilauteltiin myös mahdollisuuksia siirtyä takaisin joskus vuosia sitten käytettyyn kerhokohtaiseen jäsenmaksuun, jolloin kerhon liitolle maksama jäsenmaksu olisi riippuvainen vain kerhon suuruusluokasta, eikä niinkään pääluvusta. Asian todettiin kuitenkin vaativan huolelli-

sempää valmistelua, joka jätettiin uuden hallituksen huo- leksi.

Jämin on arvioitu tuovan rahaa sisään vuonna 1977 203.300 mk, lennokkitoiminnan valtion avustuksen 41.500 mk, Ilmailu-lehden 470.000 mk, liiketoiminnan 274.000 mk, varain hankinnan 95.000 mk ja yleisten avustusten ja lahjoitusten 475.000 mk. Saumaksi jää tuo em. 90.700 mk ylijäämä, joka on käytettävä MM-tappioiden peittämiseen.

Tällaisen niukkasbudjetin raameihin rakennetussa toimintasuunnitelmassa ei ihmeellistä uutta ole voitukaan esittää. Pikemminkin päin vastoin, sillä varsinkin monien kilpailutapahtumien kohdalla toistuvat tiheään sanat "pyritään" tai "taloudellisten mahdollisuuksien puitteissa".

NIUKKUUDEN JAKAJAT

Tätä niukkuutta jakaa SIL:n hallitus, joka säilytti suurin piirtein entisen kokoonpanon- sa. Puheenjohtajahan ei ollutkaan erovuorossa, joten pääjohtaja Antti Aarnio-Wihuri siis jatkaa. Erovuorossa ollut varapuheenjohtaja konsuli Olavi A. Rautio valittiin uudestaan ilman vastaehdokkaita.

Varsin suuri yksimielisyys vallitsi myös keskustuomikuntien puheenjohtajia valittaessa. Ainoat vaihdokset tapahtuivat tiedotus- ja experimental-keskustuomikunnissa.

Edellisen puheenjohtajaksi valittiin Hilyn toiminnanjohtaja Timo Mäkinen, jälkimmäisen ins. Esa Passila. EKT:n ensimmäinen puheenjohtaja Jukka Tervämäki oli kieltäytynyt jatkamasta, mutta ei enää kieltäytynyt varapuheenjohtajan paikasta.

Äänestämään ei keskustuomikuntien vetäjiä valittaessa jouduttu kertaakaan. LuKT:n Timo Niemiselle ei ollut vastaehdokasta, eikä sellaista esitetty myöskään MKT:n

SILLIN SURULLINEN SYYS

●●● Mikko Lallukalle. PKT:n Rauno Renko oli ajatellut lopettaa, jonka vuoksi hänelle esitettiin yksi vastaehdokas. Renko oli kuitenkin onnistuttu ylipuhumaan jatkamaan ja hänen valintansa oli sitä myöten selvä.

Myös lennokkikeskustoitimikunnan puheenjohtajalle Sandy Pimenoffille esitettiin vastaehdokasta, Olavi Lumesta. Hän kuitenkin kieltäytyi kohteliaasti sen jälkeen, kun LKT:n varapuheenjohtaja Axel Tigerstedt oli pitänyt hellyttävän, Pimenoffia ylistävän puheenvuoron. Pimenoff valittiin yksimielisesti puheenjohtajaksi, nyt jo 16. kertaa. Tigerstedt sai yhtä yksimielisesti varapuheenjohtajan pallin.

Keskustoitimikuntien varapuheenjohtajien valinta sujui muutenkin kovasti yksimielisenä. LKT Axel Tigerstedt, MKT Raimo Seppänen, PKT Jaakko Kaskia, EKT Jukka Tervamäki, TKT Matti Korjula ja LuKT Hannu Laitinen.

Yksimielisesti tulivat valittua myös hallituksen varsinaiset jäsenet Pentti Ahava ja Tero Mustakallio uudelleen sekä ev.lutnantti Jouko

Koskimies, joka täytti Tampereelle siirtynään ev. Eero Urpon paikan.

Ainoaksi äänestyksen kohteeksi jäi näin asetelma Berner & Virkkunen vastaan Forsberg & Elonheimo. Linjat kulkivat suurin piirtein Pasilan tasalla, sillä viimeainituja kannatti lähinnä Hily ja Berneriä ja Virkkusta sitten suurin piirtein koko muu Suomi. Näin ainakin käydyistä puheenvuoroista päätellen, itse äänestystään käytti suljetuin lipuin.

Yksimielisen kokouksen ylle jäi yksimielisyydestä huolimatta kuitenkin varjona leijumaan huoli koko liiton vastaisesta olemassaolosta. Sehän on hyvin tiukasti sidoksissa valtion tappiotakuuseen.

Virallisen kokousohjelman yhteydessä ei tästä asiasta puhuttu eikä tietysti ollut aihetakaan, sillä päätökset liiton kohtalosta ovat nyt yksinomaan opetusministeriön käsissä. Käytäväkeskusteluissa tuo kohtalonkysymykseksi muodostunut 300.000 mk kuitenkin vilahteli esiin hyvinkin tiuhaan.

Virallisen kokouksen päätteeksi aplodeerattiin herroille Pertti Kuortti ja Olavi A.

Rautio. Edellinen toi terveiset Itävallan Ilmailuliiton 75-vuotisjuhlista ja jälkimmäinen FAI:n vuosikonferenssista Teheranista. Rautio oli kokouksen yhteydessä esitellyt SIL:n MM-italikampanjaa ja kerännyt lähinnä sen avulla liitolle yli 20.000 mk. Aplodit olivat siis ansaittuja semminkin kun itse matkasta ei Raution mukaan koitunut liitolle kustannuksia – kuten ei Kuorttinkaan matkasta Itävaltaan.

PALKINTOJA

Vuosikokouspäivän iltapäivällä pidettiin täydessä Satakuntatalon juhlasalissa sitten perinteellinen palkintojenjako- ja esitelmätilaisuus.

Arvostetuimman palkinnon eli Harmon-patsaan sai Jyrki Laukkanen, josta toisaalla tässä lehdessä enemmän.

Raimo Nurminen (Lautasaaren Ik) sai Satakunnan Maljan vuoden parhaasta purjelentosuorituksesta. Sellaiseksi katsottiin paras suomalaissijoitus Räyskälän MM:ssä, jossa Rami oli vakion 20. tilalla.

Esa Niskanen Lennokikerho Racer-Killasta Turusta voitti viime vuonna siima-

ohjattujen taistelulennokkien Suomen ja Pohjoismaiden mestaruuden. Nämä suoritukset toivat hänelle vuoden lennokkiurheilijan arvonimen ja Pohjolan Maljan.

Nesteen kiertopalkinnon vuoden parhaana laskuvarjokerhon Markku Jääskeläinen. Hänen ansionsa ovat lähinnä taitohypyn puolella. Jääskeläinen voitti lajin Suomen mestaruuden ja oli paras suomalainen (33.) Rooman MM-kisojen taitohypyissä.

Vielä jaettiin viisi SIL:n hopeista ansiomerkkiä ennen perinteellistä vuosikokoussitelmää. Pitkäaikaisista ilmailuansioista palkitut olivat Ritva Sandin (Hangö Fk), Jorma Seppänen (Karhulan Ik), Vesa Juusela (Kauttuan Ik), Arvi Lampinen (Moottorilentäjät 66) ja Otto Appelberg (Moottorilentäjät 66).

Vuosikokoussitelmän piti Ilmasotakoulun johtaja eversti Veli Pernaa aiheesta Ilma-voimien osuus maamme turvallisuuspolitiikassa. Esitelmä on julkaistu kokonaisuudessaan toisaalla tässä lehdessä.

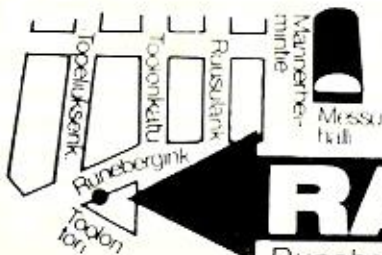
Väritelevisioiden maailmanmerkki, länsisaksalainen Telefunken PALcolor on nyt saatavana kotimaiseen hintaan.

AEG-TELEFUNKEN
myyntipiste Töölössä.

Tekniikka huipputyvää
Telefunkenia.
Työ taattua
suomalaista laatua.

Lapaissy 24 tunnin
kestotestin.

Suomalaisen työn
osuudesta johtuen
kotimaiseen hintaan.

TELEFUNKEN

RADIO TRIO OY

Runeberginkatu 57, puh. 44 05 71